

blot enkelte af Fagene, maa derfor lettes og ikke vanskeliggøres, saaledes som det efter Mindretallets Formening let kan blive Tilfældet ved flere af Bestemmelserne i den i Forslagets 3die Afsnit angivne Eksamensordning.

Bemærkninger til Udkastets enkelte Paragraffer.

§ 1.

Den foretagne Opregning af de i Loven omhandlede Eksaminer vil angive Grundlinierne for Navigatorernes Uddannelse. Det er præciseret, hvilke de nautiske Eksaminer ere, og dermed hvilke Kategorier Navigationsundervisningen deler sig i.

Som alt omtalt er det foreslaaet overladt Administrationen at fastsætte de nærmere Krav, der indenfor de enkelte Fag skulle stilles til de omhandlede Eksaminer.

§ 2.

Fagene til Kystskipperprøven ere de samme som til den nuværende Sætteskipperprøve. Ihvorvel den Fart, hvortil førstnævnte Eksamen vil give Adgang, er ringe, maa dog Kendskab saavel til Navigation som til de internationale Søvejsregler anses for nødvendig; men som tidligere berørt bør Fordringerne kun være smaa. Det Omfang, i hvilket de to nævnte Fag bør kræves, vil i det væsentlige kunne svare til Fordringerne til den nuværende Sætteskipperprøve, dog vil Fordringerne i Navigation kunne indskrænkes noget.

Som omtalt i de almindelige indledende Bemærkninger har Udvalget ment, at ingen bør kunne indstille sig til nogen af de nautiske Eksaminer, forinden han har faret til Søs. I Overensstemmelse hermed er foreslaaet Søfart forud for Kystskipperprøven, uanset at Søfart ikke kræves som Betingelse for at kunne indstille sig til den nuværende Sætteskipperprøve. Medens Lavalderen for Befarenheden baade i den nugældende Styrmandsksamenslov og Søneringslov er 14 Aar, har man saavel ved denne som ved de øvrige Eksaminer sat Lavalderen til 15 Aar. Den foreslaaede Forandring er begrundet i, at Søfart inden det fyldte 15de Aar i Regelen er af ringe Betydning for Sømandsuddannelsen. Man undgaar derved ogsaa en mulig Tilskyndelse til, at den almindelige Skoleundervisning ophører paa et tidligere Tidspunkt, end det i det en-

kelte Tilfælde eventuelt vilde kunne anses for heldigt.

Fartstiden er sat til 3 Aar. En Søfart af denne Varighed vil efter Udvalgets Formening kunne give et fyldestgørende Grundlag for den efterfølgende Undervisning, i hvilken Henseende navnlig bemærkes, at man har lagt megen Vægt paa, at en Del af Sejladsen skal foregaa i Sejlskib.

Fartsbetingelserne ere formulerede saaledes, at det udtrykkelig er udtalt, at den forlangte Søfart kan opnaas dels ved Sejlad med Fartøj, der ikke er Fiskerfartøj, dels ved Sejlad med Fiskerfartøj. En udtrykkelig Udtalelse herom var vel i og for sig ikke nødvendig for Eksamenslovens Vedkommende, og Bestemmelserne bør ikke opfattes saaledes, at der kræves 3 Aars Fart enten i andet Fartøj end Fiskerfartøj eller saadan Fart i Fiskerfartøj. Den, der har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste i de 3 Aar og deraf det ene Aar i søgaaende Sejlskib, vil kunne indstille sig til Kystskipperprøven, uanset at Farten er foregaaet dels med Fiskerfartøj og dels med andre Fartøjer.

Den valgte Formulering er sket under Hensyn til, at Kystskipperprøven — efter Bestemmelserne i §§ 6 og 16 i Udkastet til Søneringsloven — er Betingelse for at kunne erhverve baade Bevis som Kystskipper og Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse. Dog vil den, der har bestaaet Kystskipperprøven, kun kunne erhverve Bevis som Kystskipper, naar den forlangte Sejlad er foregaaet i andet Fartøj end Fiskerfartøj. Sejladsen med Fiskerfartøj vil kun kunne give Adgang til at erhverve Fiskeskipperbeviset, hvorimod dette Bevis vel vil kunne erhverves, selv om Sejladsen ikke er foregaaet i Fiskerfartøj. Den praktiske Uddannelse, der erhverves ved 3 Aars Sejlad i almindelige Fragt- og Passagerfartøjer, vil i alle Tilfælde kunne anses som fyldestgørende Uddannelse for de Navigatorer, der erhverve de Søneringsrettigheder, der opnaas ved Beviserne som Kystskipper og som Fiskeskipper af 2den Klasse. Sejlad med Fiskerfartøjer er derimod af en noget særlig Beskaffenhed. Den vil, navnlig naar Talen som her er om mindre Fartøjer, meget ofte alene bestaa i forholdsvis korte Sejladser til og fra bestemte Fiskepladser, og nogen omfattende nautisk Uddannelse vil derved vanskelig kunne opnaas, saa meget mere som Formalet ligger udenfor selve Sejladsen. Man har derfor ikke kunnet anse Sejlad med Fiskerfartøj for fyldestgørende praktisk Uddannelse for de Navigatorer, der skulle